

ταγάρι

ταγάρι, το, ουσ. [<μσν. ταγάριον, υποκορ. του ουσ. ταγή], το ταγάρι. **1.** ο άξεστος, ο αγροίκος: «μην ξαναφέρεις μαζί σου εκείνο το ταγάρι, που είχες φέρει την προηγούμενη φορά, γιατί μας έκανε ρεζίλι!». **2.** (ειρωνικά ή υποτιμητικά) ο χωριάτης, ο χωρικός: «για δες το ταγάρι που ξύπνησε κι έμαθε να κάνει και παζάρια!». **3.** στον πλ. **τα ταγάρια**, (ειρωνικά ή υποτιμητικά) παρέα πλούσιων χωρικών, που κατεβαίνουν από την επαρχία να διασκεδάσουν στην πόλη: «κάθε Σαββατοκύριακο γεμίζει το μπαρ από ταγάρια, που διασκεδάζουν μέχρι πρωίας». Από την εικόνα του χωρικού που κρεμάει το ταγάρι του στον ώμο όταν οδοιπορεί·

- μου 'γινε ταγάρι, μου έγινε πολύ φορτικός, πολύ ενοχλητικός, μου έγινε φόρτωμα: «απ' τη μέρα που γνωριστήκαμε, μου 'γινε ταγάρι και δε μ' αφήνει να κάνω βήμα μονάχος μου». Από την εικόνα του χωρικού που δεν αποχωρίζεται το ταγάρι του όπου πάει, γιατί το έχει γεμάτο με διάφορα φαγώσιμα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας